

عنوان مقاله:

مقایسه ساخت واژه های مشتق پربسامد در زبان فارسی ازمنظر صرف واژه بنیاد و صرف تکواژ بنیاد

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و زبان شناسی، دوره 15، شماره 29 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

جمعه اسلامی پور - دانشجوی دکتری زبان شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

شهرام مدرس خیابانی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

بهرام مدرسی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

ایران کلباسی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

دو نگرش مطرح به ساختواژه همواره مورد توجه پژوهشگران حوزه صرف زبان بوده است؛ رویکرد تکواژبنیاد که مورد نظر پژوهشگرانی چون سلکرک (۱۹۸۲) و لیبر (۱۹۹۲) بوده و رویکرد واژه بنیاد که مورد نظر پژوهشگرانی همچون آرونف (۱۹۷۶) و باکتر (۱۹۹۳) بوده است. از دیدگاه آرونف یک واژه جدید با اعمال قاعده به یک واژه موجود منفرد ساخته می شود و در نتیجه، واژه جدید و واژه ای که قبلا وجود داشته است از اعضای طبقه واژگانی اصلی است. اما در رویکرد تکواژبنیاد، تکواژها نقشی اساسی در شکل گیری واژه ها دارند. ساخت واژه در رویکرد تکواژبنیاد روی محور هم نشینی و در رویکرد واژه بنیاد روی محور جانمایی صورت می گیرد. هدف اصلی پژوهش حاضر، بررسی ساختار واژه های پربسامد مشتق در زبان فارسی براساس نظریه واژه بنیاد آرونف (۱۹۷۶) و تکواژبنیاد لیبر (۱۹۹۲) بوده است. بدین منظور، ۱۰۰۰ واژه نخست از واژه های پربسامد مشتق زبان فارسی براساس نظریه واژه بنیاد آرونف (۱۹۷۶) و تکواژبنیاد لیبر (۱۹۹۲) بوده است. بدین براساس هر دو رویکرد مورد بررسی و مقایسه قرار گرفت. یافته های پژوهش نشان داد ۷۸/۰ درصد از واژه ها تنها با رویکرد واژه بنیاد، ۶۷/۰ درصد تنها با رویکرد تکواژبنیاد و ۵۵/۹۸ درصد از واژه های مشتق زبان فارسی با هر دو رویکرد سازگار است.

کلمات کلیدی:

: الگوی تکواژبنیاد، الگوی واژه بنیاد، اشتقاق، زبان فارسی، واژه های مشتق پربسامد، پیکره زبانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1581205>

